

Arrest

nr. 293 642 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. DE COLVENAER
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 april 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat W. DE COLVENAER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben, van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn van Ahwaz.

In 2013 begon u te werken als bewaker bij een bouwbedrijf. Na verloop van tijd evolueerde uw job naar koerier. Omdat u wist waar al het bouw materiaal beschikbaar was, was uw taak om dit materiaal ter beschikking te stellen. Voorts was u verantwoordelijk voor de instroom van het geld en het beheren van de werkzaamheden. Op een gegeven moment had het bouwbedrijf een project op een universiteit en dit in opdracht van de Iraanse regering. U was toen koerier voor de verantwoordelijke ingenieurs van de universiteit. Op een gegeven moment vroeg Sayed M.J.T. (...), die in de revolutionaire garde

tewerkgesteld was, u om bepaalde documenten en ontvangstbewijzen van bouwmaterialen te ondertekenen. U zag echter dat deze documenten handelden over onbestaande transacties en de bouwmaterialen aldus nooit op de werf geleverd werden. U voelde toen reeds nattigheid. Uw vermoedens werden bevestigd toen u vernam dat twee voormalige bewakers ondertussen verdwenen zijn. U besloot hierop om Sayed aan te gaan klagen, daar hij bouw materiaal dat bedoeld was voor de universiteit trachtte te stelen, waarna hij ontslagen werd. In 2014 werd uw arbeidsovereenkomst beëindigd. Enkele maanden later ging u op een universiteit in Khorram Shahr aan de slag als techniker. Nadat u een jaar daar werkte werd u ontslagen na een directeurswissel. U kwam te weten dat Sayed M. (...) verantwoordelijk was voor uw ontslag. U sprak hem hierop aan, waarop hij u uitschold, beledigde, bedreigde met de dood en u eind 2015 trachtte te ontvoeren. U werd toen gedurende twee tot drie dagen door Sayed meegenomen. Uw oom langs moederszijde kwam tussenbeide. U was echter kwaad, waarna u een week later de wagen van Sayed beschadigde en in brand stak samen met enkele vrienden. Sayed diende hierop een klacht in tegen u. Hij beschuldigde u dat u hem met een wapen had aangevallen, terwijl u Sayed op dat moment gezien heeft, noch heeft aangevallen. Twee maanden later werd u gedurende veertien dagen gearresteerd omwille van deze feiten. U kon vrijkomen door smeergeld te betalen. Door de problemen met Sayed kwam u tot de vaststelling dat u –als Arabier- persona non grata was in Iran. Een of twee weken later verliet u Iran.

Tevens kaart u aan deel te hebben genomen aan enkele politieke activiteiten in Iran. In november of december 2015 werd u gearresteerd voor twee dagen nadat u een Instagrambericht had verspreid waarin u opkwam voor de rechten van de Arabieren, de oliebronnen en de bezetting door de Perzen. In februari 2016 was u met enkele vrienden een spandoek waarbij jullie opriepen om niet deel te nemen aan de verkiezingen aan het ophangen toen de inlichtingendiensten op jullie afkwamen. U waarschuwde uw vrienden, die konden ontkomen. U werd echter gearresteerd. Na tussenkomst van uw broer Faisal mocht u de volgende dag beschikken na het ondertekenen van een document.

Omdat uw leven in gevaar was, u geen hoop meer had om een deftig leven te kunnen leiden en u als Arabier in Ahwaz aanzien wordt als een politiek activist die het regime tracht onderuit te halen, besloot u om Iran te ontvluchten.

U verliet Iran met het vliegtuig en reisde via Turkije naar Griekenland, waar u op 5 mei 2016 aankwam en op 16 oktober 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. In Griekenland kreeg u problemen met Shahin, een Syrische Koerd. Na enkele conflicten kwam het tot een verzoening. U kaart tevens een probleem aan met een groep Afghanen nadat u getuige was van een incident waarbij uw vriend Mohammed ernstig verwond geraakte. Op 26 mei 2017 werd u erkend in Griekenland als vluchteling. U mocht toen Chios verlaten en trok naar Athene. De problemen met de Afghanen achtervolgden u daar toen ook. Na twee maanden te hebben verbleven in Athene, besloot u terug te keren naar Chios, omdat u geen werk en huisvesting vond in Athene. De problemen met de Afghanen zetten zich verder na uw aankomst op Chios en bleven aanslepen tot uw vertrek uit Griekenland. Verder kaart u ook medische problemen aan, en kon u geen leven opbouwen in Griekenland. Uiteindelijk verliet u Griekenland op 14 of 15 januari 2019. Met het vliegtuig reisde u naar België, waar u op 15 januari 2019 aankwam en op 5 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u aanvankelijk volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs met vertaling, uw diploma's uit Iran, uw shenasnameh en uw legerkaart. Vervolgens legde u ook kopieën neer van de volgende documenten: uw paspoort, een verklaring van Julia B. (...), een vrijwilligster van Chios Eastern Shore Response Team (CESRT), over uw periode uit Griekenland, twee medische documenten van Griekenland, een attest waarbij uw gegevens in Griekenland verkeerdelijk werden genoteerd, een filmpje van op het eiland Chios, een bewijs van uw werk aan de Iraanse universiteit en een medisch attest uit België.

Na het eerste persoonlijk onderhoud gaf uw advocaat de opmerking dat het Nederlands van de tolk verstaanbaar was, maar niet van hoog niveau. Uw advocaat stelt dat hierdoor bepaalde nuances zijn verloren gegaan. Deze opmerking is terug te vinden in het administratief dossier.

Op 30 oktober 2020 nam het Commissariaat-generaal een niet-ontvankelijkheidsbeslissing omdat u reeds internationale bescherming genoot in Griekenland. Op 7 december 2021 werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbeslissingen (RvV) in haar arrest nr. 265 019. De RvV oordeelde dat u niet heeft aangetoond dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Doch werd gesteld door de RvV dat een verder en gedegen onderzoek nodig was van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming, onder meer wat uw toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland betreft, gezien uw medische situatie waarbij u reeds in België medisch werd opgevolgd en die verdere opvolging behoeft. Voorgaande in acht genomen, werd uw administratief dossier grondig geanalyseerd, ging het CGVS vervolgens over tot een onderzoek ten gronde ten aanzien van uw land van herkomst, in casu Iran, en werd u uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud.

Bij terugkeer naar Iran vreest u in gevaar te zullen verkeren en niet in veiligheid te kunnen leven. U vreest dat er een politieke zaak zou worden aangespannen tegen u en u in de gevangenis zal terechtkomen of geëxecuteerd zal worden.

In juli 2021 nam u in België deel aan een betoging van Iraniërs uit Ahwaz. De Iraanse inlichtingendiensten werden hiervan op de hoogte gesteld, waarna ze uw broer Jihad vragen stelden over u en hem hierbij intimideerden. Sindsdien heeft u geen politieke activiteiten in België uitgevoerd.

Ter staving van uw verzoek legde u na de vernietiging van uw beslissing door de RvV nog bijkomende documenten neer: verschillende medische documenten om uw nierproblematiek te staven en enkele printscreens van uw Instagrampagina aangaande uw deelname aan een betoging in België, alsook enkele printscreens waarbij u op uw Instagrampagina bericht over de situatie in Ahwaz.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Hoewel u heel veel medische documenten heeft neergelegd om te staven dat u een ernstig nefrotisch syndroom heeft en hiervoor in België opgevolgd en behandeld wordt en u een blijvende last heeft van pustulose, worden in deze documenten geen aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk onderhoud toe, noch werd er gesteld dat u niet in staat bent om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure of dat de medicatie die u neemt uw geheugen zou aantasten, zoals u beweert (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 29/8/2022, CGVS, p. 11). Desalniettemin werd u bij aanvang van uw laatste persoonlijk onderhoud u gevraagd hoe u zich voelde en of u in staat was om het onderhoud aan te vangen, hetgeen u positief bevestigde (CGVS 29/8/22, p. 2). Voorts werd u gewezen op het nemen van een pauze indien u hiertoe de nood voelde (CGVS 29/8/22, p. 2; CGVS 16/9/20, p. 3). Uit het verloop van de persoonlijk onderhoud blijkt echter niet dat uw medische staat u verhinderde om volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. Aan het einde van de persoonlijke onderhoud op het CGVS maakte u immers duidelijk de tolk en de vragen goed begrepen te hebben (CGVS 29/8/22, p. 17; CGVS 16/9/20, p.20). Hoewel u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud inderdaad soms moeite had om eenduidige verklaringen af te leggen, zoals hieronder ook verder uiteengezet zal worden, kan er echter nergens uit afgeleid worden dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten en uw tekortschietende verklaringen aan uw geheugenproblemen te wijten zouden zijn.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat aanvankelijk een niet-ontvankelijkheidsbeslissing door het CGVS werd genomen daar u over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Deze beslissing werd door de RvV vernietigd omdat een verder en gedegen onderzoek naar uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, meer bepaald op vlak van uw toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland, nodig was. In het licht van de bedenkingen van de RvV oordeelde het CGVS dat een onderzoek ten gronde ten opzichte van uw land van herkomst, zijnde Iran zich opdrong.

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt aan vervolging te vrezen omwille van uw politiek activisme als Arabier in Iran en omwille van uw problemen met Sayed M.J.T. (...), wiens corruptie u aan het licht bracht tijdens uw werkzaamheden bij een bouwbedrijf (CGVS 29/8/22, p. 5 – 6). U vreest eveneens vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u in België aan een sit-in deelnam en uw familie hierdoor benaderd werd (CGVS 29/8/22, p. 6). De door u aangehaalde asielmotieven kunnen omwille van de hieronder aangehaalde redenen niet als geloofwaardig worden beschouwd.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat u er niet in geslaagd bent uw politiek profiel aannemelijk te maken. U stelt rond uw twintigste of eenentwintigste levensjaar voor het eerst te hebben deelgenomen aan betogingen in Iran (CGVS 29/8/22, p. 9). Daar u geboren bent in 1993 kan worden aangenomen dat dit zich rond 2013 of 2014 moet hebben voorgedaan. Gevraagd naar het aantal deelnames blijft u uiterst vaag en stelt u te hebben deelgenomen wanneer u beschikbaar was (CGVS 29/8/22, p. 9). Daarnaast blijkt u voornamelijk in Falahiya deelgenomen te hebben aan betogingen en slechts eenmalig in Ahwaz te zijn gaan betogen (CGVS 29/8/22, p. 9). Voorts kan op basis van uw verklaringen gesteld worden dat u geen prominente rol innam tijdens deze betogingen. U heeft immers nooit zelf politieke activiteiten of betogingen georganiseerd, stelt louter een bord te hebben aangemaakt met een Arabische tekst, nooit lid te zijn geweest van en nooit contact te hebben gehad met een politieke partij of organisatie, noch een naam van een politieke partij te kennen (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 9), waaruit geenszins kan afgeleid worden

dat u een vooraanstaande rol innam tijdens deze betogingen. Evenmin waren uw vrienden waarmee u ging betogen verbonden aan een politieke partij (CGVS 29/8/22, p. 9). Overigens staat u uw politiek activisme in Iran op geen enkele manier (CGVS 29/8/22, p. 10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u geen vooraanstaande rol innam tijdens de betogingen, waardoor u geen politiek profiel kan worden toegeschreven.

Dat u er niet in geslaagd bent uw politiek profiel aannemelijk te maken, blijkt verder nog uit de vaststelling dat u slechts een geringe kennis bezit over de politieke Arabische partijen. Hoewel u weet heeft van het bestaan van enkele Arabische partijen, heeft u er nooit contact mee gehad, noch kent u enige naam (CGVS 29/8/22, p. 9, p. 10). Dat er in uw regio, meer bepaald Al Falaḥiyya, geen politieke partijen aanwezig waren (CGVS 29/8/22, p. 10), telt niet als vergoelijking voor uw gebrekkige kennis. Indien u daadwerkelijk politiek geëngageerd was, kan worden verwacht dat u hierover enige basiskennis bezit, hetgeen waartoe u in gebreke blijft. Te meer daar u verklaart dat er in Ahwaz politieke partijen actief waren, doch ook over deze partijen blijft u in het ongewisse (CGVS 29/8/22, p. 10). Gevraagd of u eender welke politieke Arabische partij bij naam kent, moet u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS 29/8/22, p. 10). Dat u nog jong was toen u in Iran verbleef, men discreet probeert te zijn uit vrees voor spionnen in de regio en dat men in uw regio geen interesse had voor politiek of voor partijen (CGVS 29/8/22, p. 10), kan niet worden weerhouden als rechtvaardiging voor uw gebrekkige kennis. Zo blijkt u immers evenmin in België verdere informatie te hebben verzameld over de Arabische politieke partijen. Indien u daadwerkelijk een zeker politiek activisme had in Iran, kan worden verwacht dat u zich hierover zou informeren. Hoewel u na meerdere vragen uiteindelijk Ahwaz UNA en Mujaheddin benoemt, kan u niet zeggen waar dit op wijst, of dit een naam is van een partij of organisatie en of dit al dan niet de volledige namen zijn (CGVS 29/8/22, p. 10). Gevraagd of u meer informatie heeft over deze twee instanties, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 29/8/22, p. 11). Daar waar u vervolgens stelt dat een aantal Arabische partijen in contact staan met Europese organisaties, heeft u evenmin kennis hierover. U verwijst weliswaar naar een Nederlandse partij, waarvan u twee vertegenwoordigers, genaamd Adnan en Nasser, leerde kennen tijdens uw deelname aan een betoging in België, maar met welke Arabische partij ze dan in contact staan, weet u niet (CGVS 29/8/22, p. 10). Wat Adnan en Nasser dan specifiek voor deze Nederlandse partij deden, weet u echter niet te zeggen. Evenmin heeft u hen hierover bevraagd (CGVS 29/8/22, p. 10). Uw geringe basiskennis over de Arabische politieke partijen, schaadt verder het geloof in uw politiek engagement. Dat u zich vervolgens ook in België amper verder informeert, ondermijnt de oprechtheid en beweegredenen voor uw deelname aan een politieke activiteit in België.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk over een politiek profiel te beschikken. Dat u vervolging dient te vrezen omwille van uw politiek activisme, kan dan ook evenmin worden gevolgd. U stelt eenmalig te zijn gearresteerd nadat u met enkele vrienden een spandoek had opgehangen om de Iraanse bevolking aan te manen niet te gaan deelnemen aan de verkiezingen (CGVS 29/8/22, p. 11). U bent echter uitermate vaag over hoe u toen bent vrijgekomen. U vermoedt dat er bepaalde mensen zijn ingeschakeld om voor u te pleiten, alsook diende u een verklaring op eer te ondertekenen dat u dit niet meer zou doen (CGVS 29/8/22, p. 11). U slaagt er echter niet in om klaarheid te scheppen over de personen die u uiteindelijk hielpen om vrij te komen. Hoewel u denkt dat de man van uw tante betrokken was bij uw vrijlating, bent u hier niet zeker van. Bovendien bent u niet eenduidig over de functie van deze man. Zo verklaart u aanvankelijk dat deze man tewerkgesteld was bij de revolutionaire garde, om dit later te nuanceren en te zeggen dat hij niet per se bij de revolutionaire garde was, maar er vermoedelijk wel lid van was (CGVS 29/8/22, p. 11). Een uitspraak waarmee u er allerminst in slaagt om meer duidelijkheid te brengen. U voegt er nog aan toe dat hij een rijksambtenaar op pensioen was, maar welke functie hij precies had, weet u niet te zeggen (CGVS 29/8/22, p. 11). Dat u amper informatie heeft over de persoon die uw vrijlating uiteindelijk bewerkstelligd heeft, doet de nodige vragen oproepen, hetgeen het geloof in uw arrestatie na uw politieke activiteiten schaadt. Tot slot kan nog worden onderstreept dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt om aan te tonen dat u een spandoek aan het ophangen was. U vermeldt weliswaar het bestaan van een foto die werd genomen tijdens het bevestigen van de spandoek, die vervolgens ook werd gedeeld op Instagram, maar geeft aan deze niet meer in uw bezit te hebben (CGVS 29/8/22, p. 12). Gevraagd of uw vrienden nog over deze foto beschikken, stelt u het na te vragen, maar dat de meeste mensen bang zijn om dergelijke zaken bij te houden (CGVS 29/8/22, p. 12). Tot op heden heeft het CGVS echter geen document ontvangen om deze activiteit te staven. Voorgaande in acht genomen maakt u evenmin aannemelijk gearresteerd te zijn geweest nadat u een spandoek ophing, waardoor uit niets blijkt dat uw politiek activisme in het oog sprong van de Iraanse autoriteiten. Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen uw activiteiten te hebben voortgezet, ondanks het ondertekenen van een verklaring op eer waartoe u er zich verbond geen dergelijke activiteiten meer uit te voeren, zonder nog problemen te hebben gekend (CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12).

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij het aanhechten van een spandoek, hetgeen uitmondde in een arrestatie, blijkt voorts nog uit uw tegenstrijdige verklaringen op het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo bent u niet eenduidig omtrent de aanleiding van uw arrestatie.

Op het CGVS haalt u immers louter aan gearresteerd te zijn geweest omwille van het ophangen van deze spandoek in het kader van uw politieke activiteiten (CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12, p. 13). Op de DVZ had u deze arrestatie weliswaar vermeld, doch stelde u ook een tweede maal gearresteerd te zijn geweest nadat u een politiek getint bericht op uw Instagrampagina had verspreid (vragenlijst CGVS, d.d. 27/05/2019, vraag 3.1). Op het CGVS daarentegen laat u deze arrestatie volledig ongemoeid en koppelt u uw tweede arrestatie aan uw vrees voor Sayed M. (...) (CGVS 29/8/22, p. 12). Het is pas wanneer u op uw verklaringen op de DVZ wordt gewezen, dat u uw aanhouding omwille van de spandoek linkt aan een Instagrampost. U stelt immers dat een foto van het doek waarop werd opgeroepen om niet deel te nemen aan de verkiezingen, op Instagram rondging en linkt deze post aldus aan uw arrestatie (CGVS 29/8/22, p. 12). Gevraagd of u op andere momenten nog berichtte op Instagram, bevestigt u, maar vermoedt u naar aanleiding hiervan geen verdere problemen te hebben gekend (CGVS 29/8/22, p. 12, p. 13). Deze verklaringen stemmen echter op geen enkele manier overeen met uw verklaringen op de DVZ waar u had aangegeven eind 2015 thuis te zijn opgepakt en gedurende twee dagen werd vastgehouden, nadat u een bericht over de rechten van Arabieren, de oliebronnen en de bezetting door de Perzen had geplaatst op uw Instagrampagina (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bovenstaande voorgelegd, bevestigt u dergelijke berichten te hebben gepost, doch voegt er aan toe nooit omwille van dergelijke berichten te zijn vastgehouden (CGVS 29/8/22, p. 13). Er kan begrip worden opgebracht voor de termijn tussen uw interview op de DVZ en het CGVS, doch kan er worden verwacht dat u eenduidig bent over de aanleiding of de reden van uw arrestatie. Dat u niet eenduidig bent in de aanleiding, noch de duur van uw arrestaties, blijkt verder nog uit de vaststelling dat u op de DVZ stelt dat u veertien dagen werd vastgehouden nadat u een spandoek droeg met enkele andere landgenoten terwijl u op het CGVS stelt de volgende ochtend reeds te zijn vrijgelaten (vragenlijst CGVS, vraag 3.1; CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12). Uw veertien dagen durende arrestatie koppelt u immers aan uw problemen met Sayed M. (...) (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 12, p. 13). U ontkent echter uw eerdere verklaringen op de DVZ, stelt in de war te zijn geweest toen en kort en bondig uw verhaal te hebben moeten doen (CGVS 29/8/22, p. 13). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan dan ook niet worden weerhouden als rechtvaardiging van bovenstaande incoherenties. Evenmin blijkt uit de weergave van het interview op de DVZ dat u in de war zou zijn geweest en antwoordde u uitvoering op de vraag of u ooit gearresteerd werd (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Verwacht kan aldus worden dat u op zijn minst te allen tijde eenduidig bent over de reden van uw arrestatie. Ook over de duur van uw arrestatie bent u incoherent. Gelet op bovenstaande vaststellingen slaagt u er geenszins in klaarheid te scheppen, hetgeen in ernstige mate uw vrees voor vervolging omwille van uw politiek activisme in Iran ondermijnt.

Omdat u uw politiek profiel in Iran niet aannemelijk heeft weten te maken, kunnen er ook de nodige vragen worden gesteld bij de beweegredenen en de oprechtheid van uw politieke engagement in België. U ging pas voor het eerst naar een politiek evenement in juli 2021, tweeënhalf jaar na uw aankomst in België (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7, p. 8; verklaring DVZ, d.d. 12/03/2019, printscreens Instagram groene map).

Vooreerst dient te worden onderstreept dat op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten van de sit in te Brussel waaraan u deelnam om de bevolking van Ahwaz een hart onder de riem te steken, kan worden geconcludeerd dat u slechts als deelnemer of sympathisant aanwezig was (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7). Zo verklaart u immers dat u gewoon bijwoonde wat er gebeurde en niets speciaals te hebben gedaan tijdens het evenement (CGVS 29/8/22, p. 7). Evenmin weet u wie de betoging organiseerde (CGVS 29/8/22, p. 7). Tevens blijkt u pas in juli 2021 voor het eerst aan een politieke activiteit in België te hebben deelgenomen, noch op enig ander moment dergelijk evenement te hebben bijgewoond (CGVS 29/8/22, p. 7, p. 8). Gevraagd naar uw beweegredenen voor uw deelname, repliceert u ontroerd te zijn geweest door de recente gebeurtenissen in Ahwaz (CGVS 29/8/22, p. 7). Dat u pas tweeënhalf jaar na uw aankomst in België werd aangezet tot deelname aan een betoging en ontroerd was door de situatie in Ahwaz, roept dan ook de nodige vragen op bij uw politiek engagement in België. U heeft uw politiek profiel in Iran niet aannemelijk weten te maken, waardoor ook vragen kunnen worden gesteld bij het opportunistisch karakter van uw deelname. Overigens kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw deelname aan de betoging in Brussel. U verwijst hiervoor naar uw gevoel dat er een spion aanwezig was tijdens het evenement, iemand vliegensvlug met een camera zou zijn gepasseerd, hetgeen ongebruikelijk is en u van een kennis vernam dat de Iraanse ambassade personen aanwerft om burgers in de gaten te houden (CGVS 29/8/22, p. 7). U kan echter niet concretiseren wie deze persoon dan wel zou zijn en houdt het op een indruk (CGVS 29/8/22, p. 7). Voorts kan er gewezen worden op uw gedrag. Hoewel u het gevoel had dat u in de gaten werd gehouden en terugschrikt van contact met andere Iraniërs plaatste u na de betoging wel foto's van uw deelname aan deze betoging op uw Instagramaccount (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7), hetgeen dan ook de nodige vragen doet oproepen. Dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan de betoging, hiermee doelend op het feit dat uw broer J. (...) hiervoor werd benaderd, maakt u echter niet aannemelijk. Zo kan u slechts weinig informatie over weergeven. Zo

weet u immers niet door welke collega uw broer werd aangesproken, noch wat die collega dan precies tegen uw broer heeft gezegd of hoe vaak hij toen werd benaderd (CGVS 29/8/22, p. 8), hetgeen mag verbazen. Indien u daadwerkelijk een vrees heeft omwille van uw politieke activiteiten in Iran of België, kan worden verwacht dat u zich hiertoe informeert. Dat u hiertoe in gebreke blijft, is frappant. Voorts heeft uw broer geen verdere problemen gekregen naar u vermoedt en stelt u dat het louter een waarschuwing betrof (CGVS 29/8/22, p. 8). Evenmin heeft uw familie nog op andere momenten problemen gekend naar aanleiding van uw deelname aan de betoging (CGVS 29/8/22, p. 8).

Wat betreft uw Instagrampagina kan nog worden aangestipt dat u enkele verhalen plaatste over uw deelname aan de betoging in de periode van 21 tot 24 juli 2021, zoals uit de door u neergelegde printscreens blijkt. Een verhaal is slechts 24 uur beschikbaar op Instagram, en uw archief is louter voor u toegankelijk. Op uw openbare Instagrampagina is slechts één post te zien, die niets te maken heeft met uw politieke activiteiten (CGVS 29/8/22, p. 8). Evenmin bevat uw Facebookpagina politiek getinte boodschappen, waardoor uit niets blijkt dat uw accounts onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Wat betreft uw vrees om de doodstraf te krijgen omdat dit het lot was van uw neef, nadat hij dezelfde activiteiten als u uitvoerde (vragenlijst CGVS, vraag 3.4), dient te worden aangestipt dat u de dood van uw neef op geen enkele manier staaft, noch legt u enig document neer om zijn politieke activiteiten aan te tonen. Evenmin vermeldt u spontaan uw neef als u bevraagd wordt over uw politieke activiteiten in Iran (CGVS 29/8/22, p. 8 – 10). Daarenboven blijkt op basis van bovenstaande vaststellingen dat er bij u geen sprake is van een verhoogd risicoprofiel, waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Iran in het vizier zou komen van de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw politieke activiteiten.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan dan ook worden gesteld dat u geen politiek profiel kan worden toegeschreven, noch een voortrekkersrol opnam gedurende uw politieke activiteiten in Iran en België. Evenmin maakte u uw vervolgingsfeiten aannemelijk, waardoor niet kan worden gesteld dat u persoonlijk in het vizier liep van de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten.

Vervolgens stelt u ook problemen met Sayed M.J.T. (...) aan de kaak, nadat u zijn corrupte activiteiten had ontdekt en aan het licht had gebracht, waarna Sayed M. (...) ontslagen werd. U heeft echter uw vrees voor Sayed M. (...) evenmin aannemelijk gemaakt. Vooreerst dient hierbij gewezen te worden op een incoherentie in uw verklaringen. Zo verklaart u op de DVZ dat Sayed M.J.T. (...) de eigenaar was de bouwonderneming waar u aanvankelijk als bewaker en dan later bij de administratieve dienst, tewerkgesteld was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS stelde u het echter anders. Daar geeft u aan dat Sayed M. (...) bij de revolutionaire garde werkzaam was, betrokken was bij de werf aan de universiteit doordat hij bij de Iraanse staat werkte, zij de opdrachtgever was van deze werf en de leidinggevende van het bouwbedrijf een ingenieur was, genaamd Nikdel (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 13, p. 14). Dat u niet eenduidig bent over de betrokkenheid van Sayed bij uw werkplaats, plaatst uw vrees voor hem reeds danig op de helling. Voorts dient te worden onderstreept dat u weinig kennis heeft over de precieze betrekking van Sayed M. (...). U stelt dat hij voor de Iraanse regering werkzaam was en bij de revolutionaire garde aangesloten was (CGVS 29/8/22, p. 14). Gevraagd wat hij precies deed, repliceert u dat hij een hoge betrekking had, verantwoordelijk was voor veel werknemers en veel geld kreeg en uitbetaalde (CGVS 29/8/22, p. 14). U weet echter niet bij welke dienst hij exact was tewerkgesteld of wat zijn functie was (CGVS 29/8/22, p. 15). Uw gebrekkige en incoherente verklaringen over de precieze functie en betrokkenheid van Sayed M. (...) bij het bouwbedrijf waar u werkzaam was, schaadt de waarachtigheid van uw vooropgestelde vrees. Tot slot legt u geen enkel begin van bewijs neer om uw tewerkstelling bij het bouwbedrijf aan te tonen (CGVS 29/8/22, p. 14).

Voorts kunnen de nodige vragen worden gesteld bij het gedrag van Sayed nadat hij u het fraudeleuze document trachtte te doen ondertekenen. Zo is het merkwaardig dat Sayed het bewuste document met een onbestaande transactie van enkele bouwmaterialen, bij u achterliet op het bureau nadat hij u reeds had gedwongen om het document te tekenen en ermee dreigde dat u uw job zou verliezen indien u het document niet zou ondertekenen (CGVS 29/8/22, p. 15). Even later nuanceert u de dreigementen door te zeggen dat u druk bezig was en geen tijd had om uw handtekening op het document te zetten, waardoor Sayed het papier dan maar achterliet (CGVS 29/8/22, p. 15). Gewezen op het risico voor Sayed, repliceert u dat hij u nog niet goed kende en sowieso uw handtekening nodig heeft (CGVS 29/8/22, p. 15). Dit is niet ernstig. Indien Sayed M. (...) daadwerkelijk een fraudeleuze daad pleegde, kan worden verwacht dat hij het document zou meenemen om op een ander moment terug te komen, en het bewijsmateriaal niet bij een voor hem wildvreemde achter te laten. Op die manier liet hij u de kans schoon om een kopie of een foto te nemen van het document, hetgeen u dan ook daadwerkelijk heeft gedaan (CGVS 29/8/22, p. 15).

Het onbezonnen gedrag van Sayed M. (...) doet de wenkbrauwen fronsen, hetgeen uw asielmotieven op losse schroeven plaatst.

Vervolgens blijkt u ook weinig kennis te hebben van de twee voormalige bewakers van het bouwbedrijf die voorheen in de problemen waren gekomen. Uw vermoedens dat Sayed M. (...) corrupte handelingen pleegde, werden immers bevestigd door enkele geruchten dat deze twee voormalige bewakers problemen kregen, plotseling verdwenen waren en vermoedelijk in de gevangenis waren beland (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 13, p. 14). U kan echter over deze twee personen geen verdere informatie verschaffen. Zo kan u de namen van deze mannen niet duiden, noch kan u zekerheid bieden over de redenen waarom deze mannen problemen kenden (CGVS 29/8/22, p. 13). Voorts blijkt dat u geen verdere informatie trachtte te bekomen van de burens die u over deze zaak hadden ingelicht (CGVS 29/8/22, p. 13). U stelt dit niet gedaan te hebben omdat u bang was (CGVS 29/8/22, p. 14). Dit kan echter niet worden weerhouden, daar uw vrees voor Sayed M. (...) en de problemen op die werf van de universiteit de kern van uw vrees uitmaken, u door hun verdwijning tot de conclusie kwam dat Sayed een oplichter was en u er niet voor terugdeinsde een klacht tegen Sayed in te dienen (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 14). Dat u zich niet verder informeerde over deze bewakers, ten einde uw eigen risico te kunnen inschatten en uw vermoedens van corruptie te bevestigen, kan niet worden gevolgd. Uw nalatende houding om zich verder te informeren over deze twee bewakers plaatst de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling.

Vervolgens kan worden aangestipt dat u de link tussen uw uiteindelijke ontslag bij het bouwbedrijf en de problemen met Sayed nadat u een aangifte deed omwille van zijn corrupte praktijken niet aannemelijk maakt. Vooreerst blijkt u pas een dik jaar na de feiten met Sayed M. (...) te zijn ontslagen en blijkt uit uw verklaringen dat de samenwerking werd stopgezet omdat de werf afgerond was (CGVS 29/8/22, p. 15). Ook gaf men geen reden op voor uw ontslag en geeft u louter aan dat ze met u niet konden blijven samenwerken (CGVS 29/8/22, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt dan ook op geen enkele manier dat uw ontslag gelinkt zou zijn geweest aan de problemen met Sayed. Te meer daar u verklaarde zelf geen enkel vermoeden voor uw ontslag te hebben (CGVS 29/8/22, p. 15). Ook voor het feit dat u als techniekier bij de universiteit van Khorram Shahr werd ontslagen, baseert u zich op vermoedens en kan u een eventuele link tussen uw ontslag ginder en Sayed M.J.T. (...) geenszins concretiseren (CGVS 29/8/22, p. 16). U verklaart uit een zinspeling te hebben kunnen begrepen dat Sayed erachter zat, maar concrete aanwijzingen heeft u echter niet (CGVS 29/8/22, p. 16). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat Sayed M. (...) verantwoordelijk zou zijn geweest voor uw ontslag bij het bouwbedrijf en de universiteit van Khorram Shahr. Zoals reeds eerder gesteld toont u uw tewerkstelling bij het bouwbedrijf op geen enkele manier aan. Daar waar u voor uw werk op de universiteit verwijst naar een mutualiteitsboekje, dient te worden aangestipt dat uit dit document geenszins blijkt dat u tewerkgesteld was op de universiteit van Khorram Shahr, noch in welke functie u daar werkte. Omwille van de slechte kwaliteit van de door u neergelegde kopie kunnen niet alle delen vertaald worden. Op basis van hetgeen wel vertaald kon worden, blijkt echter nergens uw werkplaats vermeld te staan, waardoor u uw laatste twee jobs voor uw vertrek op geen enkele manier weet te staven.

Dat de door u geschetste vervolgingsfeiten elke geloofwaardigheid ontbeert, blijkt verder nog uit een lacune in uw verklaringen. Zo laat u uw veertien dagen durende arrestatie nadat Sayed een klacht tegen u had ingediend omwille van het vernielen van zijn wagen volledig ongemoeid op de DVZ, waar u uw arrestatie van 14 dagen koppelt aan uw actie om een spandoek op te hangen die opriep om niet te gaan stemmen (vragenlijst CGVS, vraag 3.1, vraag 3.5, vraag 3.7, vraag 3.8; CGVS 29/8/22, p. 6, p. 12, p. 13, p. 16). U vermeldt weliswaar dat u drie dagen werd ontvoerd of vastgehouden door Sayed, maar situeert dit voor het auto incident, zoals u ook bevestigt op het CGVS (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; CGVS 29/8/22, p. 16). Zoals reeds eerder werd aangehaald, bent u incoherent wat betreft de aanleiding van uw veertien dagen durende arrestatie. Dat u vervolgens uw arrestatie nadat Sayed een klacht tegen u indiende, nergens aanhaalt op de DVZ doet verbazen. Verwacht mag worden dat u te allen tijde coherent bent over het aantal arrestaties en de aanleiding hiervan. U slaagt hier echter geenszins in, hetgeen de waarachtigheid van uw asielmotieven schaadt. Uw vrees voor Sayed wordt finaal ondermijnd door uw verklaring dat Sayed bang is voor uw familie en niet opgewassen is tegen uw familie, daar u voortkomt uit een grote stam (CGVS 29/8/22, p. 17).

De geloofwaardigheid van uw vermeende vervolging wordt tot slot ondermijnd door de vaststelling dat u het risico nam om met uw originele paspoort legaal het land te verlaten (verklaring DVZ, vraag 37). Gelet op de Iraanse context waaruit blijkt dat de beveiliging aan de grenzen erg streng is, is het op z'n minst opmerkelijk dat u het risico nam om uw eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met uw eigen paspoort het land te verlaten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor Sayed M.J.T. (...).

Daar waar u een handgemeen aanhaalt met de Iraanse politie nadat uw oom om het leven werd gebracht toen u zestien jaar oud was, dient te worden onderstreept dat dit stammenconflict geen reden voor u was

om Iran te ontvluchten (CGVS 29/8/22, p. 12; vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Daarenboven zijn de feiten te ver in de tijd gesitueerd om hier bezwaarlijk bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging uit te putten. Wat betreft uw medische problematiek, met name uw nierproblemen (CGVS 29/8/22, p. 17), hetgeen u staakt met de nodige documenten, dient er op gewezen te worden dat dit medische motieven betreffen die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie. Medische motieven houden immers geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient u immers aan te tonen dat u vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin vallen medische problemen onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Daar waar uw advocaat stelt dat uw gezondheidsproblemen u kwetsbaarder maken en een probleem zouden vormen indien u in de gevangenis zou belanden (CGVS 29/8/22, p. 17), dient te worden aangestipt dat dit een bewering van louter hypothetische aard is. Daarenboven kan, gelet op bovenstaande bevindingen, geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten, waardoor ook geen waarde kan worden gehecht aan de bewering van uw advocaat in de gevangenis te zullen belanden bij terugkeer.

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar uw lang verblijf in Europa (CGVS 29/8/22, p. 17) dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een lang verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Indien u een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat u bij terugkeer naar Iran niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw shenasnameh, uw diploma's, uw rijbewijs en uw legerkaart tonen uw Iraanse nationaliteit en herkomst aan, wat door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. De verklaring van Julia B. (...), het filmpje over uw tussenkomst tussen twee groepen op Chios, het document om aan te tonen dat u uw identiteitsgegevens wijzigde in Griekenland en de twee Griekse medische attesten hebben allen betrekking op uw verblijf in Griekenland. Uw verzoek werd nu ten gronde behandeld ten aanzien van uw land van herkomst, met name Iran. Deze Griekse documenten hebben dan ook geen uitstaans met uw asielmotieven met betrekking tot Iran. De medische documenten die u neerlegde tijdens uw beroepsprocedure en tijdens het persoonlijk onderhoud na de vernietiging van uw eerste beslissing, hebben betrekking op uw medische problematiek. Zoals reeds eerder gesteld werd, ressorteren medische motieven niet onder de Vluchtelingenconventie en dient u zich te hiervoor te wenden tot de geëigende procedure.

De artikels en rapporten die uw advocaat toevoegde aan het verzoekschrift in het kader van uw beroepsprocedure hebben hoofdzakelijk betrekking op uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Deze documenten worden niet verder besproken, daar uw vrees beoordeeld werd ten opzichte van Iran en reeds meegenomen werden in de analyse van de RvV. De medische documenten die u daar neerlegde, liggen in het verlengde van de documenten die u toevoegde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Verzoeker wijst op de vluchtelingendefinitie in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en stelt vluchteling te zijn omdat hij in Iran wordt vervolgd omwille van politieke redenen. Verzoeker benadrukt dat niet vereist is dat men effectief vervolgd is of was doch dat een vrees in het land van herkomst volstaat. Volgens verzoeker blijkt uit het feitenrelaas en uit de inhoud van de notities van zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij met recht een duidelijke en waarachtige angst heeft voor wat hem zou kunnen overkomen bij een terugkeer.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* het redelijkheidsbeginsel *juncto* de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt volledige, coherente en precieze verklaringen te hebben afgelegd omtrent zijn relaas. Hij geeft aan een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in Iran aannemelijk te hebben gemaakt.

Verzoeker wijst erop dat hij aanvullende documenten heeft neergelegd over zijn verblijf in Griekenland, waaruit onmiskenbaar blijkt dat de Griekse overheid een doelbewuste politiek hanteert om elke vorm van steun en opvang te ontzeggen aan begunstigden van internationale bescherming. Ondanks het uitdrukkelijk verzoek van zijn raadsman werd met deze bijzondere kwetsbaarheid geen rekening gehouden bij de beoordeling van de individuele situatie tot terugkeer van verzoeker en heeft het CGVS de zaak louter beoordeeld ten aanzien van zijn land van herkomst, Iran.

Verzoeker geeft nog aan zich het recht voor te behouden om met betrekking tot de overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanvullende verklaringen af te leggen en documenten neer te leggen.

Verzoeker concludeert dat een schending van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de materiële motiveringsplicht dient te worden aangenomen.

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus te willen toekennen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het betreft een attest van een arts van 30 juli 2023, foto's van zijn moeder die werd aangevallen, foto's van zijn broer die werd aangevallen en een arbeidsovereenkomst.

3.2. Verweerder legt op 25 juli 2023 door middel van een aanvullende nota een COI Focus neer inzake de surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, *in casu* en door de bestreden beslissing zou kunnen zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin

van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing *in concreto* in het geheel niet aanvecht of betwist waar gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Hoewel u heel veel medische documenten heeft neergelegd om te staven dat u een ernstig nefrotisch syndroom heeft en hiervoor in België opgevolgd en behandeld wordt en u een blijvende last heeft van pustulose, worden in deze documenten geen aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk onderhoud toe, noch werd er gesteld dat u niet in staat bent om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure of dat de medicatie die u neemt uw geheugen zou aantasten, zoals u beweert (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 29/8/2022, CGVS, p. 11). Desalniettemin werd u bij aanvang van uw laatste persoonlijk onderhoud u gevraagd hoe u zich voelde en of u in staat was om het onderhoud aan te vangen, hetgeen u positief bevestigde (CGVS 29/8/22, p. 2). Voorts werd u gewezen op het nemen van een pauze indien u hiertoe de nood voelde (CGVS 29/8/22, p. 2; CGVS 16/9/20, p. 3). Uit het verloop van de persoonlijk onderhoud blijkt echter niet dat uw medische staat u verhinderde om volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. Aan het einde van de persoonlijke onderhoud op het CGVS maakte u immers duidelijk de tolk en de vragen goed begrepen te hebben (CGVS 29/8/22, p. 17; CGVS 16/9/20, p.20). Hoewel u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud inderdaad soms moeite had om eenduidige verklaringen af te leggen, zoals hieronder ook verder uiteengezet zal worden, kan er echter nergens uit afgeleid worden dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten en uw tekortschietende verklaringen aan uw geheugenproblemen te wijten zouden zijn.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze *in concreto* in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.5. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift de nadruk vestigt op de omstandigheden van zijn verblijf in Griekenland, benadrukt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een kwetsbaar profiel heeft en verweerder verwijt dat zijn verzoek om internationale bescherming in de bestreden beslissing louter wordt beoordeeld ten aanzien van zijn land van herkomst, dient verder te worden opgemerkt dat het feit dat de initiële beslissing tot niet-ontvankelijkheid die verweerder op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet nam bij arrest nr. 265 019 van 7 december 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd vernietigd geenszins tot gevolg had dat verweerder niet (langer) bevoegd was om verzoekers verzoek om internationale bescherming ten gronde en ten aanzien van verzoekers land van herkomst te onderzoeken.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt immers slechts dat de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Dit artikel brengt geen verplichting met zich en verweerder beschikt over een discretionaire bevoegdheid om deze

bepaling toe te passen, dan wel om over te gaan tot een onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in de grond van de zaak en ten aanzien van het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming.

Aldus vermocht verweerder in de bestreden beslissing met reden te stellen:

“Vooreerst dient te worden aangestipt dat aanvankelijk een niet-ontvankelijkheidsbeslissing door het CGVS werd genomen daar u over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Deze beslissing werd door de RvV vernietigd omdat een verder en gedegen onderzoek naar uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, meer bepaald op vlak van uw toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland, nodig was. In het licht van de bedenkingen van de RvV oordeelde het CGVS dat een onderzoek ten gronde ten opzichte van uw land van herkomst, zijnde Iran zich opdrong.”

4.6. Verzoeker stelde en stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van politieke redenen.

Inzake deze aangevoerde vrees, wordt in de bestreden beslissing echter geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden aangestipt dat u er niet in geslaagd bent uw politiek profiel aannemelijk te maken. U stelt rond uw twintigste of eenentwintigste levensjaar voor het eerst te hebben deelgenomen aan betogingen in Iran (CGVS 29/8/22, p. 9). Daar u geboren bent in 1993 kan worden aangenomen dat dit zich rond 2013 of 2014 moet hebben voorgedaan. Gevraagd naar het aantal deelnames blijft u uiterst vaag en stelt u te hebben deelgenomen wanneer u beschikbaar was (CGVS 29/8/22, p. 9). Daarnaast blijkt u voornamelijk in Falahiya deelgenomen te hebben aan betogingen en slechts eenmalig in Ahwaz te zijn gaan betogen (CGVS 29/8/22, p. 9). Voorts kan op basis van uw verklaringen gesteld worden dat u geen prominente rol innam tijdens deze betogingen. U heeft immers nooit zelf politieke activiteiten of betogingen georganiseerd, stelt louter een bord te hebben aangemaakt met een Arabische tekst, nooit lid te zijn geweest van en nooit contact te hebben gehad met een politieke partij of organisatie, noch een naam van een politieke partij te kennen (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 9), waaruit geenszins kan afgeleid worden dat u een vooraanstaande rol innam tijdens deze betogingen. Evenmin waren uw vrienden waarmee u ging betogen verbonden aan een politieke partij (CGVS 29/8/22, p. 9). Overigens staat u uw politiek activisme in Iran op geen enkele manier (CGVS 29/8/22, p. 10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u geen vooraanstaande rol innam tijdens de betogingen, waardoor u geen politiek profiel kan worden toegeschreven.

Dat u er niet in geslaagd bent uw politiek profiel aannemelijk te maken, blijkt verder nog uit de vaststelling dat u slechts een geringe kennis bezit over de politieke Arabische partijen. Hoewel u weet heeft van het bestaan van enkele Arabische partijen, heeft u er nooit contact mee gehad, noch kent u enige naam (CGVS 29/8/22, p. 9, p. 10). Dat er in uw regio, meer bepaald Al Falahiya, geen politieke partijen aanwezig waren (CGVS 29/8/22, p. 10), telt niet als vergoelijking voor uw gebrekkige kennis. Indien u daadwerkelijk politiek geëngageerd was, kan worden verwacht dat u hierover enige basiskennis bezit, hetgeen waartoe u in gebreke blijft. Te meer daar u verklaart dat er in Ahwaz politieke partijen actief waren, doch ook over deze partijen blijft u in het ongewisse (CGVS 29/8/22, p. 10). Gevraagd of u eender welke politieke Arabische partij bij naam kent, moet u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS 29/8/22, p. 10). Dat u nog jong was toen u in Iran verbleef, men discreet probeert te zijn uit vrees voor spionnen in de regio en dat men in uw regio geen interesse had voor politiek of voor partijen (CGVS 29/8/22, p. 10), kan niet worden weerhouden als rechtvaardiging voor uw gebrekkige kennis. Zo blijkt u immers evenmin in België verdere informatie te hebben verzameld over de Arabische politieke partijen. Indien u daadwerkelijk een zeker politiek activisme had in Iran, kan worden verwacht dat u zich hierover zou informeren. Hoewel u na meerdere vragen uiteindelijk Ahwaz UNA en Mujaheddin benoemt, kan u niet zeggen waar dit op wijst, of dit een naam is van een partij of organisatie en of dit al dan niet de volledige namen zijn (CGVS 29/8/22, p. 10). Gevraagd of u meer informatie heeft over deze twee instanties, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 29/8/22, p. 11). Daar waar u vervolgens stelt dat een aantal Arabische partijen in contact staan met Europese organisaties, heeft u evenmin kennis hierover. U verwijst weliswaar naar een Nederlandse partij, waarvan u twee vertegenwoordigers, genaamd Adnan en Nasser, leerde kennen tijdens uw deelname aan een betoging in België, maar met welke Arabische partij ze dan in contact staan, weet u niet (CGVS 29/8/22, p. 10). Wat Adnan en Nasser dan specifiek voor deze Nederlandse partij deden, weet u echter niet te zeggen. Evenmin heeft u hen hierover bevraagd (CGVS 29/8/22, p. 10). Uw geringe basiskennis over de Arabische politieke partijen, schaadt verder het geloof in uw politiek engagement. Dat u zich vervolgens ook in België amper verder informeert, ondermijnt de oprechtheid en beweegredenen voor uw deelname aan een politieke activiteit in België.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk over een politiek profiel te beschikken. Dat u vervolging dient te vrezen omwille van uw politiek activisme, kan dan ook evenmin worden gevolgd. U stelt eenmalig te zijn gearresteerd nadat u met enkele vrienden een spandoek had opgehangen om de Iraanse bevolking aan te manen niet te gaan deelnemen aan de verkiezingen (CGVS

29/8/22, p. 11). U bent echter uitermate vaag over hoe u toen bent vrijgekomen. U vermoedt dat er bepaalde mensen zijn ingeschakeld om voor u te pleiten, alsook diende u een verklaring op eer te ondertekenen dat u dit niet meer zou doen (CGVS 29/8/22, p. 11). U slaagt er echter niet in om klaarheid te scheppen over de personen die u uiteindelijk hielpen om vrij te komen. Hoewel u denkt dat de man van uw tante betrokken was bij uw vrijlating, bent u hier niet zeker van. Bovendien bent u niet eenduidig over de functie van deze man. Zo verklaart u aanvankelijk dat deze man tewerkgesteld was bij de revolutionaire garde, om dit later te nuanceren en te zeggen dat hij niet per se bij de revolutionaire garde was, maar er vermoedelijk wel lid van was (CGVS 29/8/22, p. 11). Een uitspraak waarmee u er allerminst in slaagt om meer duidelijkheid te brengen. U voegt er nog aan toe dat hij een rijksambtenaar op pensioen was, maar welke functie hij precies had, weet u niet te zeggen (CGVS 29/8/22, p. 11). Dat u amper informatie heeft over de persoon die uw vrijlating uiteindelijk bewerkstelligd heeft, doet de nodige vragen oproepen, hetgeen het geloof in uw arrestatie na uw politieke activiteiten schaadt. Tot slot kan nog worden onderstreept dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt om aan te tonen dat u een spandoek aan het ophangen was. U vermeldt weliswaar het bestaan van een foto die werd genomen tijdens het bevestigen van de spandoek, die vervolgens ook werd gedeeld op Instagram, maar geeft aan deze niet meer in uw bezit te hebben (CGVS 29/8/22, p. 12). Gevraagd of uw vrienden nog over deze foto beschikken, stelt u het na te vragen, maar dat de meeste mensen bang zijn om dergelijke zaken bij te houden (CGVS 29/8/22, p. 12). Tot op heden heeft het CGVS echter geen document ontvangen om deze activiteit te staven. Voorgaande in acht genomen maakt u evenmin aannemelijk gearresteerd te zijn geweest nadat u een spandoek ophing, waardoor uit niets blijkt dat uw politiek activisme in het oog sprong van de Iraanse autoriteiten. Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen uw activiteiten te hebben voortgezet, ondanks het ondertekenen van een verklaring op eer waartoe u er zich verbond geen dergelijke activiteiten meer uit te voeren, zonder nog problemen te hebben gekend (CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12).

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij het aanhechten van een spandoek, hetgeen uitmondde in een arrestatie, blijkt voorts nog uit uw tegenstrijdige verklaringen op het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo bent u niet eenduidig omtrent de aanleiding van uw arrestatie. Op het CGVS haalt u immers louter aan gearresteerd te zijn geweest omwille van het ophangen van deze spandoek in het kader van uw politieke activiteiten (CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12, p. 13). Op de DVZ had u deze arrestatie weliswaar vermeld, doch stelde u ook een tweede maal gearresteerd te zijn geweest nadat u een politiek getint bericht op uw Instagrampagina had verspreid (vragenlijst CGVS, d.d. 27/05/2019, vraag 3.1). Op het CGVS daarentegen laat u deze arrestatie volledig ongemoeid en koppelt u uw tweede arrestatie aan uw vrees voor Sayed M. (...) (CGVS 29/8/22, p. 12). Het is pas wanneer u op uw verklaringen op de DVZ wordt gewezen, dat u uw aanhouding omwille van de spandoek linkt aan een Instagrampost. U stelt immers dat een foto van het doek waarop werd opgeroepen om niet deel te nemen aan de verkiezingen, op Instagram rondging en linkt deze post aldus aan uw arrestatie (CGVS 29/8/22, p. 12). Gevraagd of u op andere momenten nog berichtte op Instagram, bevestigt u, maar vermoedt u naar aanleiding hiervan geen verdere problemen te hebben gekend (CGVS 29/8/22, p. 12, p. 13). Deze verklaringen stemmen echter op geen enkele manier overeen met uw verklaringen op de DVZ waar u had aangegeven eind 2015 thuis te zijn opgepakt en gedurende twee dagen werd vastgehouden, nadat u een bericht over de rechten van Arabieren, de oliebronnen en de bezetting door de Perzen had geplaatst op uw Instagrampagina (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bovenstaande voorgelegd, bevestigt u dergelijke berichten te hebben gepost, doch voegt er aan toe nooit omwille van dergelijke berichten te zijn vastgehouden (CGVS 29/8/22, p. 13). Er kan begrip worden opgebracht voor de termijn tussen uw interview op de DVZ en het CGVS, doch kan er worden verwacht dat u eenduidig bent over de aanleiding of de reden van uw arrestatie. Dat u niet eenduidig bent in de aanleiding, noch de duur van uw arrestaties, blijkt verder nog uit de vaststelling dat u op de DVZ stelt dat u veertien dagen werd vastgehouden nadat u een spandoek droeg met enkele andere landgenoten terwijl u op het CGVS stelt de volgende ochtend reeds te zijn vrijgelaten (vragenlijst CGVS, vraag 3.1; CGVS 29/8/22, p. 11, p. 12). Uw veertien dagen durende arrestatie koppelt u immers aan uw problemen met Sayed M. (...) (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 12, p. 13). U ontkent echter uw eerdere verklaringen op de DVZ, stelt in de war te zijn geweest toen en kort en bondig uw verhaal te hebben moeten doen (CGVS 29/8/22, p. 13). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan dan ook niet worden weerhouden als rechtvaardiging van bovenstaande incoherenties. Evenmin blijkt uit de weergave van het interview op de DVZ dat u in de war zou zijn geweest en antwoordde u uitvoering op de vraag of u ooit gearresteerd werd (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Verwacht kan aldus worden dat u op zijn minst te allen tijde eenduidig bent over de reden van uw arrestatie. Ook over de duur van uw arrestatie bent u incoherent. Gelet op bovenstaande vaststellingen slaagt u er geenszins in klaarheid te scheppen, hetgeen in ernstige mate uw vrees voor vervolging omwille van uw politiek activisme in Iran ondermijnt.

Omdat u uw politiek profiel in Iran niet aannemelijk heeft weten te maken, kunnen er ook de nodige vragen worden gesteld bij de beweegredenen en de oprechtheid van uw politieke engagement in België. U ging pas voor het eerst naar een politiek evenement in juli 2021, tweeënhalf jaar na uw aankomst in

België (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7, p. 8; verklaring DVZ, d.d. 12/03/2019, printscreens Instagram groene map).

Vooreerst dient te worden onderstreept dat op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten van de sit in te Brussel waaraan u deelnam om de bevolking van Ahwaz een hart onder de riem te steken, kan worden geconcludeerd dat u slechts als deelnemer of sympathisant aanwezig was (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7). Zo verklaart u immers dat u gewoon bijwoonde wat er gebeurde en niets speciaals te hebben gedaan tijdens het evenement (CGVS 29/8/22, p. 7). Evenmin weet u wie de betoging organiseerde (CGVS 29/8/22, p. 7). Tevens blijkt u pas in juli 2021 voor het eerst aan een politieke activiteit in België te hebben deelgenomen, noch op enig ander moment dergelijk evenement te hebben bijgewoond (CGVS 29/8/22, p. 7, p. 8). Gevraagd naar uw beweegredenen voor uw deelname, repliceert u ontroerd te zijn geweest door de recente gebeurtenissen in Ahwaz (CGVS 29/8/22, p. 7). Dat u pas tweeënhalf jaar na uw aankomst in België werd aangezet tot deelname aan een betoging en ontroerd was door de situatie in Ahwaz, roept dan ook de nodige vragen op bij uw politiek engagement in België. U heeft uw politiek profiel in Iran niet aannemelijk weten te maken, waardoor ook vragen kunnen worden gesteld bij het opportunistisch karakter van uw deelname. Overigens kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw deelname aan de betoging in Brussel. U verwijst hiervoor naar uw gevoel dat er een spion aanwezig was tijdens het evenement, iemand vliegensvlug met een camera zou zijn gepasseerd, hetgeen ongebruikelijk is en u van een kennis vernam dat de Iraanse ambassade personen aanwerft om burgers in de gaten te houden (CGVS 29/8/22, p. 7). U kan echter niet concretiseren wie deze persoon dan wel zou zijn en houdt het op een indruk (CGVS 29/8/22, p. 7). Voorts kan er gewezen worden op uw gedrag. Hoewel u het gevoel had dat u in de gaten werd gehouden en terugschrikt van contact met andere Iraniërs plaatste u na de betoging wel foto's van uw deelname aan deze betoging op uw Instagramaccount (CGVS 29/8/22, p. 6, p. 7), hetgeen dan ook de nodige vragen doet oproepen. Dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan de betoging, hiermee doelend op het feit dat uw broer J. (...) hiervoor werd benaderd, maakt u echter niet aannemelijk. Zo kan u slechts weinig informatie over weergeven. Zo weet u immers niet door welke collega uw broer werd aangesproken, noch wat die collega dan precies tegen uw broer heeft gezegd of hoe vaak hij toen werd benaderd (CGVS 29/8/22, p. 8), hetgeen mag verbazen. Indien u daadwerkelijk een vrees heeft omwille van uw politieke activiteiten in Iran of België, kan worden verwacht dat u zich hiertoe informeert. Dat u hiertoe in gebreke blijft, is frappant. Voorts heeft uw broer geen verdere problemen gekregen naar u vermoedt en stelt u dat het louter een waarschuwing betrof (CGVS 29/8/22, p. 8). Evenmin heeft uw familie nog op andere momenten problemen gekend naar aanleiding van uw deelname aan de betoging (CGVS 29/8/22, p. 8).

Wat betreft uw Instagrampagina kan nog worden aangestipt dat u enkele verhalen plaatste over uw deelname aan de betoging in de periode van 21 tot 24 juli 2021, zoals uit de door u neergelegde printscreens blijkt. Een verhaal is slechts 24 uur beschikbaar op Instagram, en uw archief is louter voor u toegankelijk. Op uw openbare Instagrampagina is slechts één post te zien, die niets te maken heeft met uw politieke activiteiten (CGVS 29/8/22, p. 8). Evenmin bevat uw Facebookpagina politiek getinte boodschappen, waardoor uit niets blijkt dat uw accounts onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Wat betreft uw vrees om de doodstraf te krijgen omdat dit het lot was van uw neef, nadat hij dezelfde activiteiten als u uitvoerde (vragenlijst CGVS, vraag 3.4), dient te worden aangestipt dat u de dood van uw neef op geen enkele manier staaft, noch legt u enig document neer om zijn politieke activiteiten aan te tonen. Evenmin vermeldt u spontaan uw neef als u bevraagd wordt over uw politieke activiteiten in Iran (CGVS 29/8/22, p. 8 – 10). Daarenboven blijkt op basis van bovenstaande vaststellingen dat er bij u geen sprake is van een verhoogd risicoprofiel, waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Iran in het vizier zou komen van de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw politieke activiteiten.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan dan ook worden gesteld dat u geen politiek profiel kan worden toegeschreven, noch een voortrekkersrol opnam gedurende uw politieke activiteiten in Iran en België. Evenmin maakte u uw vervolgingsfeiten aannemelijk, waardoor niet kan worden gesteld dat u persoonlijk in het vizier liep van de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe boudweg en op algemene, ongefundeerde, niet nader uitgewerkte en niet onderbouwde wijze te poneren dat hij in Iran wel degelijk wordt vervolgd omwille van politieke redenen, dat hij volledige, coherente en precieze verklaringen zou hebben afgelegd en dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat zijn angst waarachtig is. Hiermee ontkracht

verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. De voormelde motieven vinden bovendien opnieuw bevestiging in de informatie die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota, zoals vermeld sub 3.2. Uit deze informatie blijkt dat er geen berichten werden gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran (louter omwille van hun verzoek om internationale bescherming in het buitenland) ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten. De geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen. Vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten of die door deze autoriteiten als bedreiging worden gezien lopen bij een terugkeer een verhoogd risico om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, dergelijk risicoprofiel of verhoogd risico in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakte.

Verzoeker stelde en stelt daarnaast dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten en niet kan terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van Sayed M.J.T.

Met betrekking tot deze aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“Vervolgens stelt u ook problemen met Sayed M.J.T. (...) aan de kaak, nadat u zijn corrupte activiteiten had ontdekt en aan het licht had gebracht, waarna Sayed M. (...) ontslagen werd. U heeft echter uw vrees voor Sayed M. (...) evenmin aannemelijk gemaakt. Vooreerst dient hierbij gewezen te worden op een incoherentie in uw verklaringen. Zo verklaart u op de DVZ dat Sayed M.J.T. (...) de eigenaar was de bouwonderneming waar u aanvankelijk als bewaker en dan later bij de administratieve dienst, tewerkgesteld was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS stelde u het echter anders. Daar geeft u aan dat Sayed M. (...) bij de revolutionaire garde werkzaam was, betrokken was bij de werf aan de universiteit doordat hij bij de Iraanse staat werkte, zij de opdrachtgever was van deze werf en de leidinggevende van het bouwbedrijf een ingenieur was, genaamd Nikdel (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 13, p. 14). Dat u niet eenduidig bent over de betrokkenheid van Sayed bij uw werkplaats, plaatst uw vrees voor hem reeds danig op de helling. Voorts dient te worden onderstreept dat u weinig kennis heeft over de precieze betrekking van Sayed M. (...). U stelt dat hij voor de Iraanse regering werkzaam was en bij de revolutionaire garde aangesloten was (CGVS 29/8/22, p. 14). Gevraagd wat hij precies deed, repliceert u dat hij een hoge betrekking had, verantwoordelijk was voor veel werknemers en veel geld kreeg en uitbetaalde (CGVS 29/8/22, p. 14). U weet echter niet bij welke dienst hij exact was tewerkgesteld of wat zijn functie was (CGVS 29/8/22, p. 15). Uw gebrekkige en incoherente verklaringen over de precieze functie en betrokkenheid van Sayed M. (...) bij het bouwbedrijf waar u werkzaam was, schaadt de waarachtigheid van uw vooropgestelde vrees. Tot slot legt u geen enkel begin van bewijs neer om uw tewerkstelling bij het bouwbedrijf aan te tonen (CGVS 29/8/22, p. 14).

Voorts kunnen de nodige vragen worden gesteld bij het gedrag van Sayed nadat hij u het fraudeleuze document trachtte te doen ondertekenen. Zo is het merkwaardig dat Sayed het bewuste document met een onbestaande transactie van enkele bouwmaterialen, bij u achterliet op het bureau nadat hij u reeds had gedwongen om het document te tekenen en ermee dreigde dat u uw job zou verliezen indien u het document niet zou ondertekenen (CGVS 29/8/22, p. 15). Even later nuanceert u de dreigementen door te zeggen dat u druk bezig was en geen tijd had om uw handtekening op het document te zetten, waardoor Sayed het papier dan maar achterliet (CGVS 29/8/22, p. 15). Gewezen op het risico voor Sayed, repliceert u dat hij u nog niet goed kende en sowieso uw handtekening nodig heeft (CGVS 29/8/22, p. 15). Dit is niet ernstig. Indien Sayed M. (...) daadwerkelijk een fraudeleuze daad pleegde, kan worden verwacht dat hij het document zou meenemen om op een ander moment terug te komen, en het bewijsmateriaal niet bij een voor hem wildvreemde achter te laten. Op die manier liet hij u de kans schoon om een kopie of een foto te nemen van het document, hetgeen u dan ook daadwerkelijk heeft gedaan (CGVS 29/8/22, p. 15). Het onbezonnen gedrag van Sayed M. (...) doet de wenkbrouwen fronsen, hetgeen uw asielmotieven op losse schroeven plaatst.

Vervolgens blijkt u ook weinig kennis te hebben van de twee voormalige bewakers van het bouwbedrijf die voorheen in de problemen waren gekomen. Uw vermoedens dat Sayed M. (...) corrupte handelingen pleegde, werden immers bevestigd door enkele geruchten dat deze twee voormalige bewakers problemen kregen, plotseling verdwenen waren en vermoedelijk in de gevangenis waren beland (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 13, p. 14). U kan echter over deze twee personen geen verdere informatie verschaffen. Zo kan u de namen van deze mannen niet duiden, noch kan u zekerheid bieden over de redenen waarom deze mannen problemen kenden (CGVS 29/8/22, p. 13). Voorts blijkt dat u geen verdere informatie trachtte te bekomen van de bureaus die u over deze zaak hadden ingelicht (CGVS 29/8/22, p. 13). U stelt dit niet gedaan te hebben omdat u bang was (CGVS 29/8/22, p. 14). Dit kan echter niet worden weerhouden, daar uw vrees voor Sayed M. (...) en de problemen op die werf van de universiteit de kern van uw vrees uitmaken, u door hun verdwijning tot de conclusie kwam dat Sayed een oplichter was en u er niet voor terugdeinsde een klacht tegen Sayed in te dienen (CGVS 29/8/22, p. 5, p. 14). Dat u zich niet verder

informeerde over deze bewakers, ten einde uw eigen risico te kunnen inschatten en uw vermoedens van corruptie te bevestigen, kan niet worden gevolgd. Uw nalatende houding om zich verder te informeren over deze twee bewakers plaatst de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling. Vervolgens kan worden aangestipt dat u de link tussen uw uiteindelijke ontslag bij het bouwbedrijf en de problemen met Sayed nadat u een aangifte deed omwille van zijn corrupte praktijken niet aannemelijk maakt. Vooreerst blijkt u pas een dik jaar na de feiten met Sayed M. (...) te zijn ontslagen en blijkt uit uw verklaringen dat de samenwerking werd stopgezet omdat de werf afgerond was (CGVS 29/8/22, p. 15). Ook gaf men geen reden op voor uw ontslag en geeft u louter aan dat ze met u niet konden blijven samenwerken (CGVS 29/8/22, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt dan ook op geen enkele manier dat uw ontslag gelinkt zou zijn geweest aan de problemen met Sayed. Te meer daar u verklaarde zelf geen enkel vermoeden voor uw ontslag te hebben (CGVS 29/8/22, p. 15). Ook voor het feit dat u als techniekier bij de universiteit van Khorram Shahr werd ontslagen, baseert u zich op vermoedens en kan u een eventuele link tussen uw ontslag ginder en Sayed M.J.T. (...) geenszins concretiseren (CGVS 29/8/22, p. 16). U verklaart uit een zinspeling te hebben kunnen begrepen dat Sayed erachter zat, maar concrete aanwijzingen heeft u echter niet (CGVS 29/8/22, p. 16). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat Sayed M. (...) verantwoordelijk zou zijn geweest voor uw ontslag bij het bouwbedrijf en de universiteit van Khorram Shahr. Zoals reeds eerder gesteld toont u uw tewerkstelling bij het bouwbedrijf op geen enkele manier aan. Daar waar u voor uw werk op de universiteit verwijst naar een mutualiteitsboekje, dient te worden aangestipt dat uit dit document geenszins blijkt dat u tewerkgesteld was op de universiteit van Khorram Shahr, noch in welke functie u daar werkte. Omwille van de slechte kwaliteit van de door u neergelegde kopie kunnen niet alle delen vertaald worden. Op basis van hetgeen wel vertaald kon worden, blijkt echter nergens uw werkplaats vermeld te staan, waardoor u uw laatste twee jobs voor uw vertrek op geen enkele manier weet te staven.

Dat de door u geschetste vervolgingsfeiten elke geloofwaardigheid ontbeert, blijkt verder nog uit een lacune in uw verklaringen. Zo laat u uw veertien dagen durende arrestatie nadat Sayed een klacht tegen u had ingediend omwille van het vernielen van zijn wagen volledig ongemoeid op de DVZ, waar u uw arrestatie van 14 dagen koppelt aan uw actie om een spandoek op te hangen die opriep om niet te gaan stemmen (vragenlijst CGVS, vraag 3.1, vraag 3.5, vraag 3.7, vraag 3.8; CGVS 29/8/22, p. 6, p. 12, p. 13, p. 16). U vermeldt weliswaar dat u drie dagen werd ontvoerd of vastgehouden door Sayed, maar situeert dit voor het auto incident, zoals u ook bevestigt op het CGVS (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; CGVS 29/8/22, p. 16). Zoals reeds eerder werd aangehaald, bent u incoherent wat betreft de aanleiding van uw veertien dagen durende arrestatie. Dat u vervolgens uw arrestatie nadat Sayed een klacht tegen u indiende, nergens aanhaalt op de DVZ doet verbazen. Verwacht mag worden dat u te allen tijde coherent bent over het aantal arrestaties en de aanleiding hiervan. U slaagt hier echter geenszins in, hetgeen de waarachtigheid van uw asielmotieven schaadt. Uw vrees voor Sayed wordt finaal ondermijnd door uw verklaring dat Sayed bang is voor uw familie en niet opgewassen is tegen uw familie, daar u voortkomt uit een grote stam (CGVS 29/8/22, p. 17).

De geloofwaardigheid van uw vermeende vervolging wordt tot slot ondermijnd door de vaststelling dat u het risico nam om met uw originele paspoort legaal het land te verlaten (verklaring DVZ, vraag 37). Gelet op de Iraanse context waaruit blijkt dat de beveiliging aan de grenzen erg streng is, is het op z'n minst opmerkelijk dat u het risico nam om uw eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met uw eigen paspoort het land te verlaten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor Sayed M.J.T. (...).

Verzoeker voert ook ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers opnieuw toe boudweg en op algemene, ongefundeerde, niet nader uitgewerkte en niet onderbouwde wijze te poneren dat hij volledige, coherente en precieze verklaringen zou hebben afgelegd en dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat zijn angst waarachtig is. Hiermee ontkracht verzoeker de voorgaande motieven op generlei wijze.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daar waar u een handgemeen aanhaalt met de Iraanse politie nadat uw oom om het leven werd gebracht toen u zestien jaar oud was, dient te worden onderstreept dat dit stammenconflict geen reden voor u was om Iran te ontvluchten (CGVS 29/8/22, p. 12; vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Daarenboven zijn de feiten te ver in de tijd gesitueerd om hier bezwaarlijk bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging uit te putten. Wat betreft uw medische problematiek, met name uw nierproblemen (CGVS 29/8/22, p. 17), hetgeen u staaft met de nodige documenten, dient er op gewezen te worden dat dit medische motieven betreffen die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie. Medische motieven houden immers geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie,

politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient u immers aan te tonen dat u vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin vallen medische problemen onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Daar waar uw advocaat stelt dat uw gezondheidsproblemen u kwetsbaarder maken en een probleem zouden vormen indien u in de gevangenis zou belanden (CGVS 29/8/22, p. 17), dient te worden aangestipt dat dit een bewering van louter hypothetische aard is. Daarenboven kan, gelet op bovenstaande bevindingen, geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten, waardoor ook geen waarde kan worden gehecht aan de bewering van uw advocaat in de gevangenis te zullen belanden bij terugkeer.

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar uw lang verblijf in Europa (CGVS 29/8/22, p. 17) dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een lang verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Indien u een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

(...)

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw shenasnameh, uw diploma's, uw rijbewijs en uw legerkaart tonen uw Iraanse nationaliteit en herkomst aan, wat door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. De verklaring van Julia B. (...), het filmpje over uw tussenkomst tussen twee groepen op Chios, het document om aan te tonen dat u uw identiteitsgegevens wijzigde in Griekenland en de twee Griekse medische attesten hebben allen betrekking op uw verblijf in Griekenland. Uw verzoek werd nu ten gronde behandeld ten aanzien van uw land van herkomst, met name Iran. Deze Griekse documenten hebben dan ook geen uitstaans met uw asielmotieven met betrekking tot Iran. De medische documenten die u neerlegde tijdens uw beroepsprocedure en tijdens het persoonlijk onderhoud na de vernietiging van uw eerste beslissing, hebben betrekking op uw medische problematiek. Zoals reeds eerder gesteld werd, ressorteren medische motieven niet onder de Vluchtelingenconventie en dient u zich te hiervoor te wenden tot de geëigende procedure.

De artikels en rapporten die uw advocaat toevoegde aan het verzoekschrift in het kader van uw beroepsprocedure hebben hoofdzakelijk betrekking op uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Deze documenten worden niet verder besproken, daar uw vrees beoordeeld werd ten opzichte van Iran en reeds meegenomen werden in de analyse van de RvV. De medische documenten die u daar neerlegde, liggen in het verlengde van de documenten die u toevoegde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en werden hierboven reeds besproken."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

De nieuwe elementen die verzoeker door middel van een aanvullende nota neerlegt zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Het medische attest bevestigt enkel verzoekers medische problemen en bevat geen elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande.

Aan de neergelegde afdrucken van foto's, waarop een vrouw en een man worden afgebeeld, kan geen bewijswaarde worden gehecht. Zowel foto's als afdrucken kunnen immers eenvoudigweg worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Daarenboven valt uit deze foto's niet af te leiden en blijkt nergens uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier dat de hierop afgebeelde personen daadwerkelijk verzoekers moeder en broer zouden betreffen. Bovendien kunnen dergelijke foto's eenvoudigweg worden geënceneerd of getrukeerd. Hoe dan ook bevatten deze foto's slechts een momentopname en kan uit deze foto's geheel niet worden afgeleid waar en wanneer de hierop afgebeelde personen gekwetst zouden zijn geraakt, door wie of door wat zij zouden zijn aangevallen of gekwetst en om welke redenen en in welke omstandigheden zulks zou zijn geschied.

Verzoekers Belgische arbeidsovereenkomst bevat tot slot geen gegevens of elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de hoger gedane vaststellingen.

4.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT